

ANALIZA USLOVA

Ova priprema za čas koncipirana je za predmet bankarstvo i finansije (BaFi), jednogodišnja viša stručna škola sa težištem na „Ekonomiji i administraciji“.

U razredu ima 27 učenika *1 (16 žena i 11 muškaraca). U okviru mog rada u školi predajem ovom razredu tri časa nedeljno bankarstvo i finansije. Predstojeća nastavna oblast u kojoj je tema „5.000 € - velika količina novca! Koji je najbolji vid ulaganja?“ počinje današnjm jedinicom „U obilju mogućnosti plasmana - mi pravimo pregled.“ i proteže se do kraja školske godine, početkom juna. Učenici nakon toga napuštaju školu. Na početku ove oblasti posežem za iskustvima i znanjem iz svakodnevnog života učenika i prisećam ih na to. Predpostavljam da najveći broj učenika poseduje štednu knjižicu, neki od njih možda i investicije koje je moguće ostvariti uz pomoć malog novčanog ulaganja. S osvrtnom na nastavnu oblast, rade polazim od opšteg znanja. Pojmovi kao što su akcije, zajmovi ili fondovi su učenicima poznati od ranije, ipak predpostavljam da nemaju puno ili skoro nikakvog znanja o odgovornom ulaganju novca. Predajem od početka školske godine ovom razredu i na osnovu mojih posmatranja mogu da kažem da je razred, što se tiče dosadašnjeg rada, jakouspešan.

Učenici prihvataju sve sadržaje jako dobro i zainteresovani su za njih. Zaključujem da je tako na osnovu njihovog stalnog učešća u nastavi, kao i njihovog obilja kritičkih pitanja. Uz to učenici postavljaju pitanja koja izlaze iz okvira sadržaja nastave. Pored toga što je razred vredan i pored obrazovanja koje je stečeno školovanjem, koje se može označiti kao homogeno, mogu se izdvojiti i heterogena predznanja. Na tu činjenicu pokušavam da reagujem kroz rad sa partnerom ili grupni rad. Ovakvi načini rada nailaze na jako dobar odziv kod učenika pošto ionako većinu zadataka rade zajedno, a da nisu primoran da to rade. Stekla sam još jedno pozitivno iskustvo u fazama rada sa partnerom ili rundama mrmljanja, radeći sa ovim razredom, i to činjenicu da povučeni učenici mnogo više učestvuju u nastavi pri ovakvom obliku rada. Predpostavljam da se učenici, što je i dokazano, osećaju sigurnije kada dođe do međusobne razmene znanja učenika u radnom okruženju i da su pri tome sigurniji pri ispoljavanju svojih misli. Nenametnuti zajednički rad učenika i međusobno podržavanje pri pojavi problema, pojačava pretežno međusobno prijateljsko ophođenje. Ipak se kod nekolicine đaka pokazuje nezainteresovanost za školu. Na direktno pitanje zašto je to tako, odgovorili su mi da već imaju sigurno radno mesto i da je to razlog što ne učestvuju više aktivno u nastavi, kao što su ranije. Pokušavam da se suočim sa ovom činjenicom tako što im još više nego ranije naglašavam veliki značaj prakse, kako u privatnom životu tako i u pozivu, pri čemu većem broju učenika dajem primere za to.